

[Socialministeren.]

Manden er for lille til Familiens Underhold, hvilket jo ogsaa er erkendt af Lovgivningsmagten derved, at naar begge Ægtefæller er Invalidere, faar de tilsammen in Invalidere-rente et Beløb, der er ca. halvanden Gang saa stort som Invalidere-enten til Manden alene.

Efter Ordene i § 297, Stk. 1, angaar Bestemmelsen direkte kun en enkelt Person, og der findes ikke i Forsorsgsloven nogen Bestemmelse om, hvad det normale Maksimum for Kommunehjælp til et Ægtepar er. Men Princippet i Bestemmelsen, at der normalt ikke skal kunne opnaas større Hjælp efter Forsorsgsloven end efter Folkeforsikringsloven, hvis paagældende havde været berettiget til Hjælp efter denne, maa føre til, at Maksimum for Hjælpen til et Ægtepar er den for et Ægtepar fastsatte Invalidere-rente med tilhørende Tillæg, og dette maa gælde uden Hensyn til, om Hustruen tidligere har haft selvstændigt Erhverv eller ikke, naar blot hun nu paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed eller anden Aarsag virkelig er i Trang.

Jeg maa derfor fastholde, at den i Cirkulæret af 27. Marts 1934 givne Regel for, hvad der er det normale Maksimum for Kommunehjælp til gifte Personer, er i Overensstemmelse med Lov om offentlig Forsorg § 297, som i øvrigt ogsaa med Sagens Natur.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var endelig inde paa Spørgsmaalet om Socialministeriets Revision af Kommunernes Regnskaber og udtalte Frygt for, at denne Revision skulde blive saa omfattende, at den vilde kræve mange nye Embedsmænd, jeg tror endogsaa nye Departementschefer. Jeg benytter gerne Lejligheden til at komme ind paa dette Problem. Lovens Bestemmelse findes i § 82, hvor der staar, at Kommunernes Udgifter efter Regnskabernes Indsendelse til Socialministeriet undergives en efterfølgende *kritisk* Revision. Jeg gør opmærksom paa, at der staar kritisk Revision, altsaa i Modsætning til den rent talmæssige Revision af Regnskaberne. At en saadan talmæssig Revision maa finde Sted af det Organ, der paa Grundlag af Regnskaberne skal udbetale Refusion til de enkelte Kommuner, kan fornødtigvis ingen drage i Tvivl. Det Arbejde, der i den Henseende vil komme til at paahvile Ministeriet, er kun ringe og vil i alt væsentligt blive foretaget med Bistand fra Statistisk Departement.

Men hvad er da den kritiske Revision, som Loven altsaa forlanger, at Socialministeriet foretager? Loven giver ingen nærmere Vejledning i saa Henseende, og jeg

har netop for at undgaa overflødig Arbejde, forinden jeg under 28. Juni i Aar gav nærmere Regler om denne Revision, anmodet et lille sagkyndigt Udvalg, netop bestaaende af praktiske Kommunalfolk, om at give mig Forslag saavel med Hensyn til den Revision, som Amterne skal foretage, som med Hensyn til Ministeriets Revision. Jeg har fulgt Udvalgets Forslag, idet jeg fandt det hensigtsmæssigt.

Princippet i Ordningen er det, at den egentlige Detailrevision som hidtil skal foretages af de kommunale Revisorer, der sammenholder Regnskabsposterne med Kommunernes Bøger og dertil hørende Bilag og med Kommunernes Registranter. Hele denne Side af Revisionen skulde hverken Amterne eller Ministeriet blande sig i. Det Materiale, der kommer frem til Amterne, er navnlig de Poster af Kommuneregnskabet, der vedrører de sociale Love, bilagt med visse Opregørelser over de Beløb, Kommunerne anmelder til Refusion. Dernæst skal der i et — i hvert Fald for de større Kommuner — meget begrænset Omfang medfølge Oplysninger over de med offentlig Hjælp understøttede Personer, uden Bilag af nogen Art, for at man ved den senere Revision kan danne sig et Billede af, om Lovens forskellige Regler, og Formen for Ydelse af Hjælp og dennes Omfang er fulgt i de Principper, som Kommunen har anlagt.

Amternes Revision bestaar da i at paase, at den fornødne Revision er foretaget af de kommunale Revisorer, og paa Grundlag af det foreliggende Materiale at skaffe sig et Indtryk af Kommunernes Administration af de sociale Udgifter og i det hele at paase, at Lovens Principper er fulgt. Naturligvis maa Amterne ogsaa ved Stikprøver i givet Tilfælde tage Enkelttilfælde frem, og navnlig i Overgangstiden vil der ved en saadan Foranstaltning kunne indvindes Erfaringer af Betydning for Fremtiden og berigtiges Misforstaaelser. Naar Amterne saaledes har behandlet Regnskaberne, sendes disse ind til Ministeriet. Formaalet hermed er i første Række at give Ministeriet det fornødne Grundlag for at sætte den mellemkommunale Refusionsordning i Sving. Naar dette er overstaaet — altsaa omkring Slutningen af December —, er Ministeriet i Stand til at foretage den Revision, der efter § 82 skal finde Sted. Jeg har den samme Tiltro som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen til, at de kommunale Revisoreres Gennemgang af Regnskaberne med Bilag og Amternes derpaa følgende Behandling af det dem forelagte Materiale vil danne et i det store og